

Projekt

przygotowany przez Komisję
Skarg, Wniosków i Petycji

UCHWAŁA NR .....
RADY GMINY SIEMYŚL

z dnia ..... 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Gminy Siemyśl uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na niepodejmowanie działań przez Wójta Gminy Siemyśl, złożonej 27 kwietnia 2026 r. na podstawie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Siemyśl w sprawie zarzutów zawartych w skardze, Rada Gminy Siemyśl postanawia uznać skargę za bezzasadną z przyczyn wymienionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Gminy Siemyśl do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2026 r. do Rady Gminy Siemyśl wpłynęła pisemna skarga złożona na podstawie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: KPA), zatytułowana jako „skarga na bezczynność oraz rażące naruszenie obowiązków ustawowych”.

Skarżąca w ww. piśmie wskazuje, że 21 kwietnia 2026 r. skierowała do Wójta Gminy Siemyśl pisemne wezwanie do natychmiastowego działania w zakresie zapewnienia warunków lęgowych dla bociana białego poprzez montaż platformy gniazdowej w miejscowości Trzynik, wyznaczając trzydniowy termin na podjęcie czynności, a 22 kwietnia br. zgłosiła sprawę do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie (dalej: RDOŚ), której pracownicy – wedle twierdzeń Skarżącej - skontaktowali się z Gminą Siemyśl, oferując nieodpłatne platformy lęgowe. Pomimo wyznaczonego terminu, Wójt Gminy do dnia wniesienia skargi (włącznie), według Skarżącej, nie podjął żadnych czynności.

Skarżąca zarzuca Wójtowi Gminy Siemyśl naruszenie art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, przepisów rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, art. 7 i art. 77 KPA, art. 74 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 231 § 1 Kodeksu karnego, opisując zachowanie Wójta jako bezczynność administracyjną, rażącą opieszałość i świadome ignorowanie interwencji organu ochrony środowiska oraz realne zagrożenie rozrodu gatunku chronionego. Jednocześnie Skarżąca:

- wnosi o uznanie skargi za zasadną, o zobowiązanie Wójta Gminy do wykonania obowiązków i wyciągnięcie konsekwencji wobec osób odpowiedzialnych;
- informuje, że w razie braku działań skieruje sprawę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, prokuratury i organów nadzoru;
- podkreśla pilny charakter sprawy ze względu na trwający okres lęgowy i ryzyko nieodwracalnych strat w środowisku przyrodniczym.

Członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Siemyśl, analizując ww. skargę podczas posiedzenia w dniu 12 maja 2026 r.:

- 1) wysłuchali wyjaśnień Wójta Gminy i Sekretarza Gminy dotyczących wykonywania przepisów w zakresie ochrony bociana białego przez organ wykonawczy gminy oraz relacji z przebiegu realizacji sprawy, w tym działań w reakcji na wcześniejsze telefoniczne zgłoszenie mieszkanki miejscowości Trzynik w dniu 17 kwietnia 2026 r. o obecności bocianów na dachu bloku mieszkalnego w Trzyniku (Wójt Gminy, nie rozłączając rozmowy z ww. mieszkanką, jednocześnie dokonywał zgłoszenia do lokalnego operatora sieci elektroenergetycznej – Energa Operator S.A. – w zakresie możliwości zamontowania platform lęgowych, a także poprosił mieszkankę o samodzielne zgłoszenie obecności bocianów w wiadomości e-mail do operatora sieci);
- 2) zapoznali się ze stanowiskiem prawnym przedstawionym przez radcę prawnego, w tym z analizą przepisów prawnych – zakazów, które mogą zostać wprowadzone w stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową, z wytycznymi Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz opisem praktyk stosowanych przez Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska

dotyczącymi bociana białego, treścią wiadomości e-mail wystosowanej przez operatora sieci do RDOŚ, która została przekazana 30 kwietnia 2026 r. do pracownika Urzędu Gminy Siemyśl zajmującego się sprawami z zakresu ochrony środowiska oraz pismem z dnia 30 kwietnia 2026 r. – odpowiedzią Wójta Gminy na wniosek o udzielenie informacji publicznej, który złożyła Skarżąca w dniu 21 kwietnia 2026 r.

W art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (dalej: UOP) wprowadzono możliwość podejmowania określonych w tym przepisie działań. Uwzględniając fakt, że będą im podlegać również obiekty przyrodnicze, określono granice czasowe, w jakich mogą być one podejmowane. Zgodnie z ww. wytycznymi, wszelkie prace techniczne przy gniazdach bociana białego mogą być prowadzone wyłącznie od połowy października do końca lutego ze względu na to, że okres lęgowy trwa od marca do sierpnia. W obecnym stanie prawnym część zakazów odnosi się tylko do działań o charakterze umyślnym - takich, które z punktu widzenia odpowiedzialności karnej miałyby charakter zawiniony. W związku z tym, aby można było mówić o naruszeniu części zakazów wymienionych w art. 52 ust. 1 UOP, działanie sprawcy musiałyby mieć charakter umyślny, dlatego też obarczenie odpowiedzialnością nie jest możliwe w przypadku braku udowodnienia umyślności w działaniu. W niniejszej sprawie Wójt Gminy nie podejmował żadnych działań ingerencyjnych, a jedynie – zgodnie z prawem – zwrócił się do właściciela sieci energetycznej z pytaniem o możliwość instalacji platformy na słupie energetycznym znajdującym się w pobliżu ww. bloku mieszkalnego w ramach aktywności na rzecz ochrony zwierząt, co nie może zostać potraktowane jako umyślne uniemożliwienie rozrodu bądź niszczenie siedlisk i ostoj gatunkowych.

Warto również podkreślić, że przekazanie platform gniazdowych przez RDOŚ nie wynika z zaprezentowanego stanu faktycznego sprawy. Wójt Gminy nie potwierdził, żeby w rzeczywistości pracownicy RDOŚ cokolwiek proponowali w tym zakresie. Skarga nie zawiera dowodów potwierdzających faktyczne przekazanie platform przez RDOŚ, a nawet przy założeniu prawdziwości twierdzeń Skarżącej samo zaoferowanie platform nie stanowi zezwolenia na ingerencję w gniazdo ani nie uchyla ograniczeń wynikających z ochrony gatunkowej, w szczególności zakazu prowadzenia prac w okresie lęgowym.

Kluczowe jest również to, że planowana lokalizacja gniazda znajduje się na słupie energetycznym, który nie stanowi własności gminy, a wszelkie działania na infrastrukturze energetycznej mogą być wykonywane wyłącznie za zgodą i przy udziale operatora sieci. Organy gminy nie mają uprawnień do samodzielnego podejmowania jakichkolwiek czynności na cudzej infrastrukturze, a prace prowadzone na nieodłączonej sieci energetycznej są potencjalnie niebezpieczne dla życia i zdrowia zarówno pracowników, jak i osób postronnych. Wójt Gminy, kierując zapytanie do operatora sieci, podjął jedyne możliwe i zgodne z prawem działanie, natomiast do czasu uzyskania zgody właściciela infrastruktury oraz ustalenia bezpiecznego terminu technicznego nie miał ani prawnej, ani faktycznej możliwości montażu platformy.

Należy mieć również na uwadze fakt, że budowa i montaż platform gniazdowych dla ptaków nie stanowią zadania własnego gminy w rozumieniu przepisów o samorządzie gminnym, a ich realizacja wymaga współdziałania z podmiotami posiadającymi uprawnienia do ingerencji w infrastrukturę, takimi jak RDOŚ oraz operator sieci energetycznej. W praktyce oznacza to, że organy gminy mogą jedynie inicjować i koordynować działania, przyjmować przekazane materiały lub wspierać organizacyjnie przedsięwzięcie, natomiast wykonanie prac na słupach energetycznych wymaga zgody i udziału operatora oraz zachowania procedur BHP, a podejmowanie wszelkich czynności w okresie lęgowym podlega ograniczeniom wynikającym z przepisów dotyczących ochrony przyrody, dlatego brak samodzielnego montażu nie może być traktowany jako beczynność.

W zakresie pozostałych zarzutów należy stwierdzić, że Wójt Gminy nie naruszył przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, gdyż nie dokonał niszczenia gniazda, nie płoszył ptaków ani nie ingerował w siedlisko, a wszelkie planowane działania były uzależnione od uzyskania zgody i współpracy z operatorem sieci energetycznej oraz od terminów dopuszczalnych przez przepisy dotyczące ochrony przyrody. Skierowanie zapytania do operatora sieci było jedynym dopuszczalnym i zgodnym z prawem działaniem, wobec czego nie doszło do naruszenia zasad postępowania administracyjnego wynikających z art. 7 i 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, których naruszenie zarzuciła Skarżąca. Należy również podkreślić, że powstrzymanie się od działań mogących zakłócić lęgi bociana jest realizacją, a nie naruszeniem konstytucyjnego obowiązku ochrony środowiska wynikającego z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP, a zarzut niedopełnienia obowiązków w rozumieniu art. 231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny nie znajduje oparcia w faktach, ponieważ brak jest przesłanek koniecznych do przypisania odpowiedzialności karnej — nie zaistniał obowiązek wykonania prac w okresie lęgowym, nie istniała możliwość technicznej i prawnej ich realizacji bez zgody właściciela infrastruktury, a także nie powstała szkoda wynikająca z zaniechania. W związku z tym, zarzuty Skarżącej nie znajdują podstaw do uznania ich za zasadne.

Wobec powyższego, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, po przeanalizowaniu dokumentacji i złożonych wyjaśnień, wnosi o uznanie skargi za bezzasadną.

Zgodnie z art. 238 § 1 KPA organ ma obowiązek pouczyć Skarżącą o treści art. 239 KPA, który stanowi, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko

z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Artur Ważycha